

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121432977
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6121432977.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prievozská 2, proti žalovanému A. A., nar. XX.XX.XXXX, B., C. XX, zast. JUDr. Rudolfom Bezákom, advokátom so sídlom v Košiciach, Krmanova 14, o zaplatenie 14.907,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 9. septembra 2022 č. k. 24Csp/196/2021-187 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku II. a IV. a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (toho času Mestský súd Košice, ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie 375 eur zastavil (výrok I.), uložil žalovanému povinnosť do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu 22.164 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 14.532,21 eur od 14.4.2022 do zaplatenia (výrok II.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99 % (výrok IV.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť istinu 14.907,21 eur, úroky vo výške 5.278,35 eur, úroky z omeškania vo výške 1.362,98 eur a 5 % úroky z omeškania ročne zo sumy 15.032,21 eur od 2.12.2020 do 15.12.2020, zo sumy 15.007,21 eur od 16.12.2020 do 8.1.2021, zo sumy 14.982,21 eur od 9.1.2021 do 8.3.2021, zo sumy 14.957,21 eur od 9.3.2021 do 19.5.2021, zo sumy 14.932,21 eur od 20.5.2021 do 28.6.2021, zo sumy 14.907,21 eur od 29.6.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola 21.5.2013 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ako i že v dôsledku nedodržavania platobnej disciplíny žalovaného – omeškania s platením splátok, vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na zaplatenie dlžných splátok upomienkou z 2.1.2019, ktorej doručenie žalovanému nebolo preukázané. Zistil tiež, že posledná splátka, ktorú žalovaný zaplatil bola splátka splatná dňa 21.9.2018, a že potom, ako právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok upomienkou z 2.1.2019, ktorej doručenie žalovanému nebolo preukázané, dňa 14.2.2019, po uplynutí viac než 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatenia, vyhlásil úver za predčasne splatný v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej 21.10.2018, o čom žalovaného informoval listom z 14.2.2019, doručeným mu 25.2.2019. Po právnom posúdení podľa § 52 ods. 1 a 4, § 53 ods. 6, § 53 ods. 9, § 565, § 103, § 517 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka, námietky žalovaného založené na tvrdení o neplatnosti predčasného zosplatenia úveru súd vyhodnotil ako nedôvodné a dospel k záveru, že žaloba je sčasti dôvodná. O zastavení konania v časti 375 eur rozhodol v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP

aplikujúc zásadu úspechu vo veci, keď uzavrel, že žalobca bol úspešný v časti sumy 22.164 eur, z celkovo žalovanej istiny 22.364 eur.

4. Proti výroku II. rozsudku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 22.164 eur s príslušenstvom a proti výroku IV. rozsudku, ktorým bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99%, podal včas odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že v časti druhého výroku žalobu zamietne a v časti štvrtého výroku prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4.1. Podčiarkol, že v konaní opakovane namietal, že žalobca netvrdil ani nepreukázal splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V prvom rade namieťa postup súdu, keď procesne neprípustne namiesto žalobcu uniesol jeho bremeno tvrdenia o tom, v súvislosti s ktorou splátkou vyhlásil veriteľ predčasnú splatnosť, v čom odvolateľ vzhliada rozpor s čl. 6 základných princípov CSP. V prípade, ak k vyhláseniu predčasnej splatnosti došlo pre splátku tvrdenú súdom splatnú dňa 21.10.2018, žalovaný namietal, že právny predchodca žalobcu neuplatnil toto právo v lehote podľa § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko k nemu nedošlo do splatnosti najbližšej splátky, ktorá bola dňa 21.2.2019.

4.2. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak uzavrel, že rozhodujúcim pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka považoval dátum uvedený na liste právneho predchodcu žalobcu (14.2.2019) a za nerozhodné, kedy bol predmetný list doručený do dispozičnej sféry žalovaného. V tejto súvislosti akcentoval, že ide o jednostranný právny úkon adresovaný dlžníkovi, inak by úprava § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemala žiadny zmysel. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa dostalo do dispozičnej sféry dlžníka až 25.2.2019. Nesprávne právne posúdenie tejto otázky má zásadný vplyv na posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Postúpenie pohľadávky na žalobcu by totiž bolo vykonané v rozpore s § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko by predmetom postúpenia bola nezosplatnená pohľadávka pred konečnou splatnosťou úveru.

4.3. Žalovaný ďalej tvrdil, že bez ohľadu na vyššie uvedené má za to, že žalobca nepreukázal, že by nadobudol predmetnú pohľadávku titulom postúpenia. Podľa názoru žalovaného nepostačuje, ak oznámenie o postúpení pohľadávky z 7.12.2020 žalovanému doručoval už sám žalobca (nie veriteľ), nakoľko oznámenie o postúpení pohľadávky nebolo podpísané postupcom, ale jeho podpis bol nahradený mechanickými prostriedkami (§ 40 ods. 3 in fine). Ak by aj postačovalo nahradenie podpisu mechanickými prostriedkami, je dôvodné tvrdiť, že oznámenie o postúpení pohľadávky mal doručovať postupca.

4.4. Za vadu rozhodnutia označil žalovaný, že v rámci ústneho odôvodnenia rozhodnutia súd paradoxne uznal dôvodnosť námietky žalovaného o nesplnení povinnosti právneho predchodcu žalobcu podľa § 17 ods.4 zákona č. 129/2010 Z. z., avšak táto časť ústneho odôvodnenia sa do písomného odôvodnenia rozhodnutia nedostala. Dôsledkom je protichodnosť argumentácie súdu, keď na jednej strane mal preukázané oznámenie postúpenia pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka, no oznámenie podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. za preukázané nemal.

4.5. Namietol aj záver súdu o tom, že na č. I. 28 je jednoznačne identifikovaná pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia. Tvrdil pritom, že súd ignoroval skutočnosť, že ním označená príloha netvorila súčasť zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej vo forme obojstranne podpísanej „Žiadosti o postúpenie a prevod“. Prílohou bol totiž CD-ROM, ktorý žalobca nepredložil a nepreukázal ani, že listina označená ako „Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok medzi Všeobecná úverová banka, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. zo dňa 1.12.2022“ vznikla extrakciou zo zmieneneho CD-ROMu. Dodal, že dôkazné bremeno preukázania postúpenia pohľadávky na žalobcu, bez ohľadu na prekážky, spočíva na žalobcovi.

5. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že sa dostatočne vyjadril k preukázaniu svojej aktívnej vecnej legitímácie a zároveň objasnil všetky potrebné skutočnosti.

5.1. Citujúc § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka a čl. I. ods. 5 písm. b) Zmluvy o úvere zdôraznil, že na platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu je potrebné dodržať nasledovné podmienky: dohodnúť si túto možnosť, dlžník musí byť v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní tri mesiace so zaplatením splátky, dlžník musí byť pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a musí mu byť daná minimálne 15 dňová lehota na dobrovoľné plnenie omeškaných splátok. Postupca si možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti so žalovaným dohodol, výzvou z 2.1.2019 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a k uvedenej výzve predložil podací hárok. Po uplynutí aspoň 15 dní postupca platne 14.2.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorú žalovanému oznámil listom z 14.2.2019, prevzatým žalovaným 25.2.2019. Nepoprel, že právo veriteľa je v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka časovo obmedzené splatnosťou ďalšej splátky, avšak v prípade, ak dlžník svoj omeškaný dlh neuhradí ani počas splatnosti ďalšej splátky, toto právo veriteľa naďalej pretrváva z dôvodu neuhradenia tejto ďalšej splátky. Nie je potrebné opätovne zasielať dlžníkovi výzvu na úhradu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov podľa názoru žalobcu v tomto prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti.

6. Žalovaný v replike na vyjadrenie žalobcu k jeho odvolaniu zotrval na podanom odvolaní a s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020, zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 1/2021, uviedol, že právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka je veriteľ oprávnený použiť do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí trojmesačnej lehoty omeškania dlžníka so zaplatením splátky, pre ktorú veriteľ požaduje splatenie celého dlhu.

7. Ďalšie vyjadrenia strán sporu v odvolacom konaní podané neboli.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, vrátane ich obsahového vymedzenia, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b), d), f) a h) CSP, má teda za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Podstata podaného odvolania spočíva v namietaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keď žalovaný v prvom rade namietol platnosť predčasného zosplatnenia úveru a v druhom rade namietol neoznámenie postupcu dlžníkovi postúpenie pohľadávky v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka, resp. § 17 ods.4 zákona č. 129/2010 Z. z..

11. Odvolací súd skúmajúc aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o jej preukázaní je predčasný, a teda nesprávny.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

15. V korelácii s uvedeným v spotrebiteľských vzťahoch môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru pri kumulatívnom splnení predpokladov: omeškanie so zaplatením splátky viac než troch mesiace a upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej než 15 dní.

16. Z obsahu súdneho spisu plynie, že v konaní nebolo sporné, a nebola teda ani predmetom odvolacieho prieskumu otázka, či právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v čase, keď bol žalovaný v omeškaní so zaplatením splátky viac než tri mesiace. Právny predchodca žalobcu písomnosťou označenou ako Tretia upomienka – pokus o zmier z 2.1.2019 upozornil žalovaného spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka na zosplatnenie úveru, ktorou bol upozornený na omeškanie so splácaním svojho záväzku a v ktorej výslovne uviedol: „...Týmto Vás vyzývame na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle Zmluvy o úvere. V opačnom prípade budeme požadovať, aby ste vrátili celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere“. Takto formulované upozornenie na omeškanie vrátane výzvy na úhradu dlžnej sumy obsahujúce výslovne upozornenie spotrebiteľa, že veriteľ pristúpi k zosplatneniu úveru spĺňa náležitosti upozornenia spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

17. Odvolací súd dodáva, že z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva, že by ku dňu upozornenia spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia úveru musel byť spotrebiteľ v omeškaní viac než tri mesiace so splatením splátky, toto omeškanie sa vyžaduje pre okamih zosplatnenia úveru, čo bolo zo strany veriteľa dodržané a konaní nebolo ani spochybnené (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/298/2021, sp. zn. 5Cdo/224/2021).

18. Odvolací súd ako nesprávny vyhodnotil postup súdu prvej inštancie, ak len z doloženého podacieho hárku bez ďalšieho mal za preukázané splnenie povinnosti vyplývajúcej z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako nevyhnutnej podmienky platného zosplatnenia úveru. Zo súdneho spisu, ani z odôvodnenia rozhodnutia nijakým spôsobom nevyplýva, že by žalobca preukázal (napriek námietkam žalovaného), že predmetná písomnosť bola doručená žalovanému, ba čo viac, z predloženého podacieho hárku (č. l. 49 rub súdneho spisu) nevyplýva ani to, že by bola predmetná písomnosť odoslaná.

19. Žalobca na osvedčenie doručenia tejto výzvy predložil poštový podací hárok, ktorý však neosvedčuje ani odoslanie tejto listiny. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že listina - poštový podací hárok môže osvedčiť iba odoslanie zásielky, v žiadnom prípade však z nej nemožno vyvodiť, že sa zásielka dostala do dispozičnej sféry adresáta.

20. Účinnosť jednostranných adresovaných hmotnoprávných úkonov, akým bezpochyby je aj predmetná písomnosť, je upravená v § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

21. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti, zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane sa do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávného úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu, či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávného úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávného úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Rozhodujúce je teda objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právného úkonu, obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.1.2011 sp.zn. 5Cdo/129/2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020).

22. Odvolací súd dodáva, že sám súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia opakovane konštatuje, že žalobca nepreukázal doručenie predmetnej písomnosti, resp. to, že bola žalovanému doručená do jeho dispozičnej sféry. Bez zodpovedania otázky, či (a kedy) nastalo doručenie výzvy na splnenie dlžnej časti úveru, ktorá má predchádzať zosplatneniu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ktorá je podmienkou platného zosplatnenia do dispozičnej sféry žalovaného, nie je možné dospieť k záveru o platnom zosplatnení úveru.

23. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k predčasnemu, a teda nesprávnemu záveru, o splnení podmienok na platné zosplatnenie úveru. Z uvedeného dôvodu je predčasný aj záver súdu o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu. V prípade, ak zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k neplatnému zosplatneniu úveru, nebol oprávnený postúpiť (s poukazom na § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z.) predmetnú pohľadávku na žalobcu, nakoľko ku dňu postúpenia pohľadávky by sa jednalo o pohľadávku, ktorá nebola predčasne zosplatnená a nenastal ani dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmysle ustálenej judikatúry (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018 sp. zn.1Cdo/147/2017) by bolo takéto postúpenie pohľadávky absolútne neplatným právnym úkonom.

24. Na zdôraznenie záveru o nadobudnutí účinkov doručenia hmotnoprávneho úkonu odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/73/2016, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 9/2018, podľa ktorého ak bola výpoveď zmluvy doručovaná poštou, pre začatie plynutia výpovednej doby je rozhodujúci deň, kedy bolo oznámenie o uložení doručovanej zásielky na pošte vhoďené do poštovej schránky adresáta, bez ohľadu na to, kedy si adresát uloženú zásielku na pošte vyzdvihol.

25. Nakoľko súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil otázku platného zosplatnenia pohľadávky, neustálil tak skutkový stav potrebný pre záver o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku a keďže tento nedostatok, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov, nebolo možné efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu pre zrušenie rozsudku v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP a jeho vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uvedené je aj v záujme zachovania dvojinstančnosti súdneho konania. V opačnom prípade by súd znemožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv, keďže by im odoprel možnosť odvolacieho prieskumu v otázke posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

26. Úlohou súdu prvej inštancie bude po vrátení veci opätovne posúdiť aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v súlade s právnym názorom vyjadreným odvolacím súdom v tomto rozhodnutí. Po ustálení toho, či (a kedy) došlo k doručeniu (hoc aj fikciou doručenia) písomnosti z 2.1.2019, súd prvej inštancie opätovne posúdi platnosť zosplatnenia úveru. Zohľadní, či bola dodržaná 15-dňová lehota daná spotrebiteľovi na úhradu dlžných splátok pred pristúpením zosplatnenia (prihliadnuc na to, či a kedy písomnosť došla do dispozičnej sféry žalovaného) a v prípade, ak dospeje k záveru o platnom zosplatnení úveru, posúdi platnosť postúpenia pohľadávky ako podmienky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a následne posúdi dôvodnosť uplatneného nároku.

27. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať

pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).